

Tema de desembre

LA PETITESA DELS CRISTIANS A CASA NOSTRA, Desgràcia o benedicció?

Un dels fets més palpables de la realitat actual en les nostres comunitats és la reducció numèrica dels cristians. I aquest fet és viscut per alguns com un drama, com una desgràcia lamentable.

Però no sembla que això hagi preocupat excessivament al nostre Déu, pel testimoni que ens dóna la Bíblia.

D'entrada Déu s'escolleix un poble petit, insignificant,

*“...El Senyor s'ha enamorat de vosaltres i us ha escollit d'entre tots els pobles, no perquè fossiu un poble més nombrós que els altres, quan **de fet sou el més petit de tots**, sinó perquè us estima...” (Dt 7,7-8).*

Els criteris del nostre Déu no són els nostres, i quan escolleix rei per al seu poble (David) no cerca entre els fills de Jessé, el més fort o el més gran (“L'home veu l'aparença, el Senyor veu el fons del cor”) sinó el més petit, el que estava cuidant els ramats (1Sa 16,11).

I quan el Senyor voldrà salvar el seu poble de la debacle, confiarà en una resta de gent humil i pobre: la Resta d'Israel (So 3,9-20).

Després de l'Exili, en què el poble ho va perdre tot i varen ser deportats a Babilònia, Israel va aprendre que no està en la grandesa del Temple i en les seves ofrenes allò que plau a Déu sinó en la humilitat i la sinceritat del cor:

*“...Però ara, Senyor, per culpa dels nostres pecats, **som el més petit de tots els pobles**, humiliat arreu de la terra. No tenim reis ni profetes*

ni governants, ningú no ofereix víctimes ni sacrificis, ni flor de farina ni encens...

Però accepteu el nostre cor penedit i el nostre esperit humiliat, com si us oferíssim moltons i vedells i milers d'anyells grassos...” (Dn 3,37-40)

Els Pobres de Yahweh que tornaren de l'Exili foren l'*humus* de personatges com Simeó, Anna, Maria, Josep... els pobres que esperaren el Messies-Jesús.

No era Ell precisament el que ens deia: “No tingueu por, **petit ramat**, el meu Pare es complau de donar-vos el Regne”? I en la seva predicació no va insistir en què seríem com un gra de mostassa, com el llevat dins la pasta, com la sal que dóna sabor i no es veu?

Preguntes

- Què us sembla tot el que es diu en els paràgrafs anteriors?
- Podem aplicar-ho a la nostra situació actual?
- Quins aspectes positius, des del punt de vista evangèlic, té la situació actual ?

El diumenge, a la missa de dos quarts de dotze, cada cop érem menys gent, l'ambient una mica desangelat, la gent dispersa... En lloc de lamentar-nos decidírem baixar una taula a prop de la gent i demanar-los que es posessin al voltant... Ara, amb la mateixa gent, la missa és preciosa, i ens fa sentir l'ambient familiar de les primeres comunitats cristianes.